

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Mit talál ma Pesten, aki bútorozott szobát keres?*

Forrás: *Magyarország*

3m

(Hely)

1925. 1. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1925"

Személy

Helvyszám

333.321.1925

Mit talál ma Pesten, aki bútorozott szobát keres?

(A Magyarország tudósítójától.) Rám szakadt a baj. A főérő felmondta azt a kis szobát, amelyet siberletben laktam, de mint megjegyezte — különös jóindulatból megengedi, hogy csak éjszaka hurokoljak ki. Elsején megházasodtam. Vigaszom, hogy tökéletesebb bosszút én sem találhattam volna ki számára.

De elég a siránkozásból, lássunk a munkához. Ez a sokszor elsiratott békevilágban nem sok fáradsággal járt, egyszerűen fejedre esztad a kalapot, leballagtál az uccára és a házak kapujára ragasztott fehér cédulák messziről hirdették a kiadó lakásokat és csinosan bútorozott hónapos szobákat. Manapság komplikáltabb módhoz kell folyamodni. Ha az uccán találkozol egy olyan emberrel, aki a hóra alatt cipeli az összes megjelent napilapok egy-egy példányát, vagy a kávéház ablakán betekintesz és azt látod, hogy egy valaki térképpel az orra előtt böngész az apróhirdetésekre »Szoba, ellátás« rovatában, rögtön tisztában lehetsz azzal, hogy lakáskereséssel vesződő embertársaddal állsz szemben. Így tettem én is. Hosszas munka után kiírtam öt megfelelőnek látszó címet. Igényeim igen szerények voltak. Egyszerűen bútorozott, de tisztá szobát kerestem, nem lett volna baj, ha udvari is, csak egyhez ragaszkodtam, hogy különbéjartatú legyen.

Haditervet főztem ki és elindultam körútamra.

A gazdátlan férj

Az első stáció... Práter ucca. Negyedik emelet. Fellihegek. Hosszú kopogásra (a csengő szanálás alatt áll) nyílik az ajtó. A lakás úrnője nincsen otthon, csak a férj. Nyájasan fogad, megmutatja a szobát, de arra kér, jöjjenek vissza, mert a felesége nélkül nem akar (?) intézkedni. Megértő pillantással búcsúztam szegény mártirtól...

Indián-kolónia a Józsefvárosban

E kezdet kezdetén ért kellemetlen meglepetés után egy ugrás ide a... Kőrös ucca. Csúnya külsejű, piszkos bérkaszárnnyában »csinos« udvari szobát hirdetnek. Itt annál többen vannak ideháza. Az ajánlásra négy színdián ifjú ront ki olyan ék-telen ordítással, hogy bátran ököristállóban képzelhettem magam. Az indián-mama vezet be a »csinos« szobába, mialatt az ifjú harcosok, mint

hadifoglyot vesznek körül. Valóban »csinos« az ár: 500.000 korona. A berendezést egy dűledező faágy, egy falhoz támasztott asztal, két szék, egy szekrény és egy mosdó képezi. A csinoságot Kossuth Lajos és Vilmos császár színes portréi képviselik egymás mellett a falon. Az apró háziállatok népvándorlásának szemmel látható nyomain az ágyon, felbátorítanak a kérdésre:

— Sváb és... egyebek?

— Hova tetszik gondolni? — volt az önéretes felelet. — Ilyenkor tél idején dohog is van... Nyáron is csak egy-kettő akad... Akkorra pedig már Isten tudja hol tetszik járnai?...

Valahányszor hazamegyek, be kell jelentenem magamat

Hajrá, gyerünk tovább. A József uccában kötöttem ki. Itt pubifrizurás, csinos fiatal asszony fogad. Műértő szemmel néz végig. A foglalkozásom tetszik neki. A szoba minden tekintetben megfelelő. Lépcsőházi bejáratú, kétablakos, uccai, rendesen bútorozott. Már örülök magamban, hogy ily hamar értem célhoz. De korai az öröm. Megszólal a nő:

— A szobát csak olyan átutazó úrnak adom bérbé, aki hetenként csak három-négy napot, esetleg csak délutánt tölt itt, de azt is csak előzetes bejelentés alapján. A szoba ára különben 1.300.000, de

őüre való tekintettel, mert »Páli vagyok az újságrókrak, leengedek kétszáz ezer koronát, sőt néha bejelentés nélkül is hazajöhet — tette hozzá igéző mosollyal.

Nőmentes ellátás

Újabb próba... a Mária uccában. Itt két szoba is kiadó. Termetes, vastaghangú asszonyossággal tárgyalok. Csak ellátással együtt adja ki. Ha mind a kettőt kiveszem, ellátással együtt hárommilliót fizetek, egynek 1.500.000 az ára. Megérttem a számítását. Ha ellátást is ad, akkor annyit számíthat fel, amennyi éppen jól esik neki. De van folytatás is.

— Három hónapi bért kérek előlegül — jelentette ki.

— ?... ?...

— Mert bevásárlásokat akarok eszközölni és csak

így tudok pénzhez jutni. Azt is megmondom előre, hogy hölgylátogatókat nem tűrök a lakásomban.

Üriembert keresek

»Üriember társat keresek olcsó, nagy uccai szobába.« Színhely: Ráday ucca. Mint ultimum refugium szerepelt jegyzékemben ez a cím. Símára berotvált arcú, aláfestett szemű, enyhén pirosra mázolt férfi tessékelt, lágy nőies mozdulattal befelé. Hanyatt-honlok menekültem...

És most itt állok anélkül, hogy fél napi kóborlás után célhoz értem volna. Egyedül csak jelenlegi főbérlemben van minden reménységem, hátha mégis...

Végeredményképpen alkalman volt bepillantást nyerni a főváros azon rétegébe, amelyből ezren és ezren adják albérlébe lakásuk egy részét, hogy meg-

élhetésüket így biztosítsák. És szaporodik a számuk mindjobban a *magasrangú tisztviselők csoportjával* is. Naponta fordul elő, hogy *kegyelmes, méltóságos* urak osztják meg az alberlővel eddig féltve őrzött lakásukat. *Orvosprofesszorok özvegyei* alakítanak különbejártú szobát elhunyt férjeik fogadójából.

Ezek a magasabbrangúak azonban többnyire csak jóbarátaiknak, ismerőseiknek adják ki szobájukat, úgyhogy az a szegény halandó, aki máról-holnapra lakás nélkül maradt, — ezekhez a szobákhoz, sajnos, nem juthat.

(Gy. Z.)